

Nemčija bi se rada poravnala z Ameriko.

Predsednik Wilson ostal pri svoji zahanjavi, da se mora brezobzirno podmorsko vojskovanje končati.

NEUTRALCI SE GOJE UPANJE.

Poskušajo posredovati in smatrajo poravnavo z Berlinom za možno.

Washington, D. C., 8. febr. — Razgovor o možnosti vojne z Nemčijo je v vladnih krogih od dne do dne resnejši. Sedaj pravijo, da bo predsedniku skoro nemogoče, počakati na posamezno dejanje sovražne kakovosti, kakor neopravičen potop kake ameriške ladje ali smrt kakega ameriškega državljana, nego da bo prekone prisiljen, za vojni vzrok smatrati neprestano množične dokaze, iz katerih je razvidna neizpremenljiva odločnost nemške vlade, izvajati neomejeno vojskovanje s podmorskimi čolni v določenem času.

Obenem pa je bilo danes v vladnih krogih izraženo tudi upanje, da utegne nekoliko olajšati napetost med Berlinom in Washingtonom naznanilo, da sta London in Pariz dovolila varno spremstvo za dosežanega nemškega poslanika grofa Bernstorffa, njegov štab in nemške konzule v Združenih Državah. To vest je poslal tukajšnji švicarski poslanec nemški vladi, in njena posledica utegne biti, da se tudi Gerardu ne bodo stavile na pot noge nadaljnje težave. Namignjeno je bilo, da "bi nadaljnje oviranje odhoda Gerardovega utegnulo dati predsedniku prilagodnost, napotiti kongres, da napove Nemčiji vojno."

Američan usmrčen na "Turinu".

London, 8. febr. — Kakor poročajo ameriški poslaniki, je bil ob torpedoiranju britanskega parnika "Turino" usmrčen George Washington, ameriški črnc, ki se je peljal kot kurjač na ladji.

Washington je bil eden izmed treh

kurjačev, ki so bili po eksploziji usmrčeni. Njegova žena stanuje baje v Liverpoolu in poslanstvo se trudi, da jo najde.

Med preživeli se nahaja Calvin Bay, Američan iz Fillmore, Utah.

62 ladij pogreznjenih.

New York, 8. febr. — Dvainsostdeset ladij je bilo pogreznjenih po nemških podmorskih čolnih ali minah, odkar je nemška blokada zadobila veljavo dne 1. februarja, po tukaj sestavljenem seznamu iz brzozajavnih poročil. Štirinajst ladij, skupaj 29,997 ton, je bilo izgubljenih večeraj in sredi. Petindeset ladij od potopljenih je bilo britanskih; pet jih je nosilo zastave drugih entitativnih zveznikov; ena je bila ameriška in 21 jih je bilo last drugih nevtalnih dežel.

V zaščito ameriških pravic.

Washington, D. C., 9. febr. — Predsednik je danes določil končno veljavno smer, v kateri misli kreniti, če Nemčija izvrši v njegovi poslanici omenjeno "dokazano dejanje" (overt act). Kongresa ne bo naprosil za vojno izjavo, ampak storil samo to, kar je v svoji poslanici obljubil, — naprosil za pooblastilo, ukreniti vse potrebno v zaščito ameriških mornarjev in potnikov.

Bernstorff potuje domov.

Berlin, 9. febr. — Nemška vlada je bila po španski formalno obveščena o tem, da bivši nemški poslanik grof Bernstorff odpušča domov preko Halifaxa v ponedeljek, dne 12. febr.

Gerard prihaja domov.

Berlin, 9. febr. — Bivši ameriški poslanik Gerard zapusti Berlin v soboto. Domov odpušča preko Švice. Poseben vlak odide iz Berlina ob 8. uri 30 minut zvečer, preko Basela in Berna, da odpelje Gerarda in njegovo spremstvo.

Nekaj poslaniških uradnikov se obrne v Skandinavijo in Holandijo.

Vnaprej na jasnem.

Amsterdam, 9. febr. — "Nemčija je vedela vnaprej, da nevtralne evropske vlasti ne bodo radikalno postopale proti poostreni vojni s podmorskimi čolni," je izjavil po nekem poročilu na "Vossische Zeitung" ogrski prvi minister grof Tisza. Pristavil je, da je Nemčija tozadevno izprašala nevtralce pred začetkom blokade.

Ni bil Američan.

Washington, D. C., 9. febr. — Črnc George Washington, ki je bil kot kurjač ob potopu parnika "Turino" usmrčen, je bil danes po konzulu Prostu označen kot "britanski podanik". Rojen je bil v Alberti, Kanada.

Priprave.

Vojni department se je nadalje posvetoval o nagli obozrobi, zlasti glede prikrbe voja rezervnih častnikov.

Manj nego 1,000 jih je doslej na razpolaganje in treba jih je približno 50,000 za armado 500,000 radovoljnikov.

V danes izdanem uradnem naznanilu so bili vsi tisti, ki so upravičeni v po- višanje, naproseni, naj vložijo svojo prošnjo.

Varano upanje.

Dunaj, 9. febr. — Časopisje v deželi razpravlja zadnje razvoje položaja mirnodušno in komaj omenja predsednika Wilsona in svojih razlagah k prelomu diplomatskih odnosov med Združenimi Državami in centralnimi vlastmi.

"Fremdenblatt", "Tageblatt", "Die Zeit", "Pester Lloyd" in "Pesti-Hirap" se njemajo v tem, da se je predsednik hudo uštel, če je upal, da bodo evropski nevtralci sledili njegovemu pozivu, tudi pretrgati svoje zveze z Nemčijo. Wilson da je pokazal, da ne pozna evropskega položaja, in nad vsak dvom vzhvišeno da se je pokazalo, da je Monroevjeva doktrina na Evropo brez učinka.

Nevtralci posredujejo.

Washington, D. C., 10. febr. — Zastopniki nevtalnih vlasti v zaveznem glavnem mestu, tako je bilo nocoj z gotovostjo dognano, so obvestili državni department, "da so pripravljeni storiti vse v svojih močeh, da porav-

najo preporna vprašanja med Združenimi Državami in Nemčijo".

Nemčija noče vojne.

Washington, D. C., 10. febr. — Nemčija je naslovlila na Združene Države poročilo, v katerem predlaga, razpravljati predstava in poti, kako bi se dalo izogniti vojni med obema deželama. Predlog bo prekone izročilen državnemu departmentu po švicarskem poslanem dr. Ritterju.

Nemčija izjava, da želi vkljub prelomu diplomatskih odnosov ohraniti mir med obema narodoma.

Tukaj pravijo v zvezi z naznanilom, da je Nemčija obenem s svojim pripravljajem za brezobzirno vojskovanje s podmorskimi čolni obvestila razne svojih zunanjih zastopnikov, da parniki, vozeči nevtralne potnike, ne bodo torpedoirani v blokadnem pasu brez svarila: "vojaška potreba" da pa prepoveduje, dati nevtralnim deželam daljši rok za ureditev njih pomorskih koristi.

Avstrija se pogaja s Penfieldom.

London, 10. febr. — Iz Dunaja je dopela v Haag vest, da se avstro-ogrski vlada pogaja s poslanikom Penfieldom o vprašanju, pustiti Američane neovirano potovati na ladjah v Sredozemskem morju.

Avstrija namreč želi, preprečiti prelom odnosov med Združenimi Državami in dvojno monarhijo.

Jedro nemškega predloga.

Washington, D. C., 11. febr. — Jedro nemškega predloga, ki je bil izročilen zavezni vladi posredovanjem švicarskega poslanstva in ki ga je časopisje v deželi tako skrivnostno pozdravilo kot novo "mirovno gibanje", se da na kratko povzeti takole:

"Nemčija nima namena, ameriška človeška življenja pripravljati v nevarnost ali omejiti promet med Evropo in Ameriko. Ameriškim potniškim parnikom in takim tovornim ladjam, ki ne vozijo zabranjenega blaga, se dajo torej prehod skozi nevtralne pasove dovoliti. Nemška vlada je pripravljena, zahesti se na besedo zavezne vlade, da vlada na ladjah, ki zahtevajo tako zaščito, ne obsega nobenih vojnih zalog ali živil."

Nobene izpremembe.

Nemčija nikakor ne namerava, preklicati podmorsko blokado sovražnih brezlin ali odstraniti ovire, stavljene na pot za preskro Anglije z živečem. Berlin tudi ne priznava pravice Združenih Držav, protestirati proti razdevanju sovražnih ladij, ki poskušajo prodreti skozi blokadni pas, ali zahtevati prost prehod skozi ta pas za ameriške parnike, ki so do gorenjega krova obloženi z vojno tihotapsko robo.

Vojna z Ameriko neizogibna?

Kodanj, 11. febr. (Čez London.) — V Berlinu gojijo le malo upanja ali pričakovanja, da se je mogoče izogniti vojni z Združenimi Državami.

Oblastva in velika večina ljudstva goje pač željo, preprečiti izbruh sovražnosti, če se da izpolniti te želje spravi v soglasje s splošnimi merili sedanje submarinske politike, — a tudi samo potem. Kakor je izvedel poročevalec za Associated Press iz zanesljivega vira, so zato poveljniki podmorskih čolnov dobili povelje, pri nevtralnih ladjah, posebno pri ameriških, kadarkoli mogoče varno postopati in jih posvariti, če to odgovarja ciljem kampanje in ne prihaja varnost podmorskih čolnov v poštev.

Po prelomu.

Po hitrem in odločnem postopanju predsednikovega pa so videli, da bodo ta povelja končni prelom pač zadržala, ne pa prepčila in da mora "casus belli" (vojni slučaj) nastopiti prej ali pozneje, če g. Wilson vztraja pri tem, izgubo ameriških človeških življenj ali ladij smatrati za takšnega.

Edina možnost odvratitve izbruha sovražnosti da tiči v izpremembi stališča ene ali druge stranke. Kar so imeli državni tajnik dr. Zimmermann in drugi visoki uradniki povedati o tem, preden je poročevalec za Associated Press zapustil Berlin, je izključevalo verjetnost, da bo Nemčija zdej popustila.

Gerard v Švici.

Berlin, 10. febr. (Brezlična brzozajavka v Sayville, 11. febr., zakesnela.) — James W. Gerard, ameriški poslanik, in njegov štab sta nocoj ob 8:10 odpotovala iz Berlina v Švico. Razen članov poslanstva ga je spremljalo 110 drugih ameriških državljanov. Zastopniki urada zunanjih stvari so se zbrali na kolodvoru in slovo je bilo skrajno prisrčno. G. Gerard počaka v Bernu navodila zavezne vlade, preden odpotuje dalje.

Avstrijci uspešno napadajo Lahe.

V ponočnem napadu na Goriškem ujeli 15 častnikov in 650 mož ter uplenili deset strojnih pušk.

NA RUMUNSKEM SAMO PRASKE.

Na ruski in francoski fronti se zopet začneta živahnije bojevanje.

Laška fronta.

Dunaj, čez Berlin, 8. febr. — Nobenih važnih dogodkov ni izporočiti.

Rim, 8. febr. — Naše osredotočeno streljanje je razgnalo več sovražnih baterij na raznih točkah fronte. V Suganski dolini je sovražnik po silnem bombardiranju večeraj ob svitu poskušal nov napad na eno naših postojank na desnem bregu Brente. Ali napad se je izjalovil vsled združenega streljanja naše pehote in artiljerije. Slično podjetje je poskušal sovražnik na Freikoletu z enakovnim uspehom.

Nobenih važnih dogodkov.

Dunaj, čez Berlin, 9. febr. — Razen malih vojaških podjetij blizu Tolmina in v Arški dolini, jugovzhodno od Rovereda, ki so bila uspešna za nas, ni bilo nobenih važnih dogodkov.

Rim, 9. febr. — V Suganski dolini je sovražnik v sredo zopet bombardiral naše utrbe na desnem bregu Brente z neprestanim topniškim ognjem. Naše baterije so krepko odgovarjale in ustavile sovražno streljanje. V Posinski dolini pri Asticu, v bovškem odseku, pred Zagoro in v sosesčini Hudega loga so naše ogledujoče patrole zadele ob sovražnika v malih spopadih, ki so bili uspešni za nas.

Cadorna zmagajuje veselo dalje.

Rim, 10. febr. — Italijanski vojni glavni stan je objavil danes sledeče poročilo:

"Na vsej fronti so bili običajni topniški dvoboji in patrolni spopadi. Na Kraški planoti je eden naših oddelkov izvedel snoči uspešen napad. Ujeli smo nekaj mož."

Hud poraz Italijanov.

Berlin, 11. febr. (Brezlično v Tuckerton.) — Iz Dunaja je dospelo sledeče poročilo avstro-ogrškega vodstva z dne 10. februarja:

"Italijansko bojno torišče: V goriškem odseku so naše čete tekem ponočnih podjetij prodrle na več točkah v sovražne postojanke, prizadele sovražniku težkih izgub ter dovedle 15 častnikov in 650 mož na ujetnikih. Poleg tega je bilo uplenjenih deset strojnih pušk, tri minske metalnice in mnogo drugih vojnih zalog.

Oddelki pešpolkov št. 85 in 87 ter brambovskih pešpolkov iz Nižjega Avstrijskega in Bukovine so se pri teh podjetjih posebno odlikovali.

Makedonska fronta.

Pariz, 8. febr. — Že nekaj dni je bilo topniško bojevanje posebno živahno.

Mirni bodite, pa brez strahu!

Washington, D. C., 8. febr. — Državni department je danes z dovoljenjem predsednika Wilsona izdal formalno izjavo z zagotovilom, da vlada nikakor ne namerava, zaseči bančna hranila ali drugo lastnino kakega tujega podanika, niti v slučaju vojne ne.

Izjava je povzročil strah nemških podanikov v nekaterih delih dežele glede bančnih hranil.

Vladna izjava se glasi:

"Vsled došlih mu poročil, da je zavlada bojazen ponekod med ljudmi, ki stanujejo v tej deželi, a so podaniki tujih držav, češ, da bodo njih bančna hranila ali druga lastnina zasežena v slučaju vojne med Združenimi Državami in neko tujo deželo, je predsednik pooblastil izjavo, da so vse take bojazni popolnoma neosnovane. "Vlada Združenih Držav se ne bo v nobenih okoliščinah okoristila z vojnimi stanjem, tako da bi vzela v posest lastnino, do katere ji mednarodni dogovori in pripoznani deželni zakon ne dajejo pravične terjatve ali zahteve. Tenkovestno bode spoštovala vse zasebne (privatne) pravice kakor svojih državljanov, tako tudi podanikov tujih držav."

ob reki Vardar v smeri Božilja in tudi pri Bitolju. Sovražnik je kazal gotovo delavnost ob celi fronti.

Dunaj, 9. febr. (Čez Berlin.) — Blizu Berata v Albaniji so bili italijanski zrakoplovi zbiti po patrolnih žandarjih.

Berlin, 9. febr. — Ničesar novega ni izporočiti.

Rumunska fronta.

Berlin, 8. febr. — Ničesar važnega ni izporočiti.

Petrograd, 8. febr. — Bilo je pehotno bojevanje.

Dunaj, čez Berlin, 9. febr. — Sovražni napad vzhodno od Kasinske doline je bil obzupuspen po našem streljanju. Nemški ogledujoči oddelki na padno od Ronczyna so prodrli v sovražno postojanko, prizadeli posadki precejšnjo škodo in se vrnil brez izgub in z več ujetniki.

Petrograd, 9. febr. — Pehotno streljanje se vrši.

Ruska fronta.

Petrograd, 8. febr. — Severovzhodno od Kirlibabe so se naši prednji oddelki zagnali na sovražne najprednje zakope, vključujoč streljanju in minkim eksplozijam. Naše čete so prodrle skozi vrzeli v žičnem zamotu, nastale vsled eksplozij, in so zasedle zakop. Protinapad po dveh sovražnih stotnjah v svrhu, da zopet pridobita zakop, se je izjalovil.

Sovražen zrakoplov je spuščal bombe v sosesčini Jakobstadta ter usmrtil sedem in ranil osem mož. Dva naša zrakoplova sta spuščala bombe na sovražno zrakoplovsko lopo v mestu Kobilnik.

Berlin, 8. febr. — Ničesar važnega ni izporočiti.

Ruski general usmrčen.

Petrograd, 9. febr. — Južno od mesta Brody je bil hrabri general Kardinalovski usmrčen po svinčnici. Sovražna artiljerija je bombardirala mesto Stanislavov z dvanajst palcev debelimi izstrelki, ki so razjedali eno hišo in ranili več prebivavcev.

Berlin, 9. febr. — Vzhodna fronta: Od Dvine do Donave ni bilo nobenih važnih spopadov.

Francoska fronta.

London, 8. febr. — Napadli smo davično sovražno postojanko na najvišji točki griča Sailly-Saillisel na fronti ob reki Somme. Pridobili smo ves svoj cilj ter uplenili eno strojno puško in ujeli 78 mož, vstevši dva častnika.

Pariz, 8. febr. — Na verdunski fronti je bilo snoči precej živahno bojevanje s topovi in granatami v okrožju Griča 304 in Avocourtskega gozda. Ujeli smo nemško patrolo blizu Bonzee.

Berlin, 8. febr. — V odseku reke Somme je bilo zdajpadaj močno streljanje. Blizu Sailly se vrše delni spopadi.

DENAR V STARO DOMOVINO

posljemo skozi najzanesljivejše bančne zavode. Tam izplača denar c. kr. pošta.

Dokler ni vojna med Ameriko in Avstrijo napovedana se denar še vedno lahko pošlje po pošti, ker razmere so še nespremenjene. Izplačilo se včasih precej zamudi radi vojnih zaprek, vendar se denar končno izplača.

Mi garantiramo, da denar ne bo zgubljen.

Za pošiljatev večjih vsot in za hitro izplačitev pošiljatev, je priporočati, da pošljete denar potom brezličnega brzozajava (Wireless). Za stroške brzozajava pošljete \$4 za naslov. Če \$4 ne bo dovolj, bomo denar vseeno poslali takoj naprej in pisali pošiljatelju, da pošlje še primanjkljaj.

Cene denarja se nepričakovano spreminjajo, in v takem slučaju pošljemo denar po ceni onega dne, ko smo ga prejeli, da ne trpimo občutne škode.

Danes pošljemo:

10 K za...	\$1.50	100 K za...	\$13.00
25 K za...	\$3.75	1000 K za...	\$129.00
50 K za...	\$7.00	5000 K za...	\$645.00

AMERIKANSKI SLOVENEK
bančni oddelak,
1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Kongres poskuša dognati dejstva o takozvanem "leaku" na Wilsonovi mirovni notí.

Postanska zbornica je naročila svoje maj odseku za pravila, naj poroča v desetih dneh, ali je potrebna preiskava na obdolžbe, ki jih je podal kongresnik Thomas W. W. Lawson (št. 2 na sliki), češ, da je bil "leak" (poka) v Wall

street na predsednikovi mirovni notí in da so bili člani kongresa deležni na tozadevni spekulaciji. Od tega je že mnogo tednov. Med vročo razpravo, ki je sledila senzačni obdolžbi, je kongresnik William S. Bennett (št. 6), re-

publikanec iz New Yorka, imenoval Bernarda M. Baruch (št. 5), člana deželnega zbora za obrambo, iz New Yorka, kot enega tistih, ki so vnaprej vedeli o mirovni notí. William R. Wood (št. 3), kongresnik iz Indiane, je rekel, da ima v rokah dejstva, ki opravičujejo preiskavo cele "leak"-epizode. Kongresnik Gardner (št. 4), Massachusetts, je trdil, da ne more nihče zanikati, da je res bil "leak" v Wall street. Kongresnik Robert L. Henry (št. 1), predsednik odbora za pravica. Preiskava še ni končana.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik.....JOHN N. PASDERTZ, 1506 N. Center St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik.....GEO. WESELICH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik.....JOSIP KLEPEČ, Woodruff Road, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik.....JOHN PETRIC, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Ottawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

ŠTEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
JOHN JERICH, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
JOHN J. ŠTUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEČ, JOLIET, ILL.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8 člani(icama) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem glavnega odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

PETROGRAD IN CARIGRAD.

(Iz "Slovenca" 17. febr. 1915.)

Zadnji govori v ruski dumi so jasno izpovedali ruski politični cilj: Rusija mora dobiti izhod v toplo morje.

Zemlje Rusiji ne manjka. Njeno ogromno prebivalstvo se sicer naglo množi, toda pravega izseljevanja Rusija ne pozna. Ruski izseljenci so večinoma Judje, politični begunci in zatirani Poljaki. Ruski, muzik, pa naj se se tako množi, ima še doma in v Sibiriji obilo plodne zemlje, katera mu bo pri boljšem in intenzivnejšem obdelovanju dajala obilo kruha in žita za svetovno trgovino. V tem tiči ravno problem političnih in gospodarskih stremeljenj ruske vlade. Kako dvigniti zemljo in muzaika in mu priboriti svetovni trg? Na svetovni trg vodi iz Rusije pot preko Nemčije in Avstrije. Z obema državama je Rusija v vojni in zadnji sklepi državnega sveta in razlastilna postava glede nemških kolonistov kažejo, da se v bodoče Rusija misli v industriji in trgovini emancipirati od osrednjih evropskih držav in se postaviti na lastne noge: dvigniti svoje poljedelstvo, ustanoviti svojo domačo industrijo, se nasloniti na Francoze in poiskati novih potov v svet.

Zemlje tedaj Rusiji ne manjka, trgovsko pot po suhem noče več hoditi, kje priti v svet? Sibiriska železnica mora prevoziti več tisoč kilometrov, predno pripelje v Vladivostok. To pa je na skrajnem vzhodu in nima tako srečne lege, kakor sta jo obetala Port Arthur in Daljni, ki sta ležala tik pred Pekinom v naročju Kitajske in pred nosom Japonske. Ravno ta ugodna lega teh pristanišč, ki je obetala Rusom krasno gospodarsko in politično bodočnost v Tihem Oceanu, je pa zbudila Japonce, ki so Rusom to vzeli in sedaj sami jemljejo Kitajski neodvisnost, da uresničijo cilj imperializma: ustvariti ogromno enotno državo rumene rase. Na severu zapira morško pot led, iz Vzhodnega morja pa ji tik pred Petrogradom zapirajo ozko morško cesto: Nemčija, Danska, Švedska in Norveška. Zemljepisni položaj sam sili Rusijo, da si išče izhoda v svet na jugu mimo Carigrada skozi Dardanele v Sredozemsko morje. To je najkrajša pot, kjer pride Rusija lahko takoj v najvažnejše križišče vseh svetovnih trgovinskih potov: v osrednjo in južno Evropo, skozi Gibraltar v Ameriko, v Afriko, v Palestino in skozi Sueški kanal tudi v srednjo Indijo in Avstralijo. Če hoče to doseči in s tem dobiti zraka za svoje politično in gospodarsko življenje, mora dobiti Carigrad in Dardanele na eni strani in še bolj na jugu po suhem preko Armenije in Perzije pot v Palestino k Sredozemskemu morju. Cela Mala Azija in predvsem Palestina mora postati ruska. En cilj: Carigrad je dal Rusom že Peter Veliki, drugi cilj je iz sanj in želja posameznikov postavila kot zahtevo sedanja vojska. Ruskemu muzaiku so najslajše tri besede: "Matinska Moskva", Carigrad in Palestina. Narod je globoko veren: v Moski je morje cerkva, iz Carigrada je dobila Rusija vero, v Palestini sveto deželo Gospodovega rojstva in življenja, pa noben narod ne pošilja tako številnih in pobožnih romarjev kakor ravno ruski.

To hrepenenje verne duše priproste ruskega muzaika po sveti deželi, njegovo iskreno željo, da na Sveti So-

fiji odpravi polumesec in zopet dvigne sveti križ, daje ruski vladni politiki tako določen in vzvišen cilj, da ga tudi priprosta neuka glava razume in sprejme kot lepega in vzvišenega in vrednega velikih žrtev, ker bi s tem za dovolj lila versko hrepenje in dosegla gospodarsko vse, kar je za razvoj Rusije prvi in zadnji predpogoj.

Pred kratkim je ruski car svoji prestolici vzel nemško prevlaklo in ji dal ime Petrograd. Petrograd in Carigrad! Car Peter Veliki je ustanovil Petrograd, on je pa tudi dal ruski politiki smer: Carigrad. Pred dobrimi dvesto leti je Peter Veliki vzel Švedom močvirno zemljo, jo osušil z ogromnimi stroški, sezidal pristanišče in nato prisilil rusko plemstvo, da se je začelo seliti v St. Peterburg. Konec 18. stoletja je mesto po 100 letih obstanka imelo že 220,000 prebivalcev in po Petrovih besedah bi naj bilo za Rusijo: "Okno v Evropo".

Tudi Peter Veliki je ob svojem času vodil vojsko proti Turčiji. Namen te vojske je sam povedal: osvoboditev pravoslavniških balkanskih narodov izpod turške jarma in izpremembo svete Sofije v krščansko cerkev. Ruski carji so se vedno smatrali za dediče bizantinskih vladarjev v Carigradu in tako je nastal v Rusiji tudi "testament Petra Velikega". Zgodovinsko se sicer ne da dokazati, da je listino res Peter sam napisal, toda naročilo in smer politike je Petrova: "Carigrad!" Koliko bojev je že Rusija bojevala za Carigrad, vanj še ni prišla. Sedaj je zlomljeno nasprotovanje Angležev, zato Rusija zbira vse zadnje sile, da doseže cilj svojih želja: priti po najkrajši poti v svet. Izhoda rabi, ker drugače bi bila podobna ogromnemu kotlu, ki ima preveliko napetost in grozi z eksplozijami; zato rabi ventila. Umeveno je to rusko stremljenje po izhodu, toda iz osrednje Evrope se slišijo glasovi, ki iz svojih gospodarskih političnih stremeljenj žele, da bi Rusija iskala izhoda v Perzijskem zalivu in se umaknila Carigradu.

PRI SLOVENSkih VOJAKIH NA SNEŽNIH VIŠAVAH.

(Iz "Slovenca", 11. nov. 1915.)

Zima je obiskala naše višave. Kar čez noč se je nastanila pri nas hladna znanca, ki se je to pot nismo baš posebno razveselili. Že v prvem mogočem navalu je zagnila naše postojanke z debelim belim plaščem.

Nastanjeni smo na preko 2000 metrov visoki planini, sredi krasnih gorskih velikanov. Le posamezni meseci, ki jim je vihar čudovito razkuštral glave, oživljajo kaos raztresenih skal, semtertje velikih kakor hiše. Na levi se vzpenjajo zelene planje do nad 2300 metrov. Z njih rezi je kaj lep razgled po mnogo globlje ležeči dolini, kjer se nahaja čreda naše baterije. Še pred nekaj tedni je bil tod vrj planinskega cvetja, ki bi razigralo srce botanika. Sto metrov globlje je druga prijazna dolina s slikovitimi planšarskimi koci. Obdaja jo strmo skalovje, preprejeno s slečem. Vmes mole temnozeleni smreke svoje stare glave proti nebu. Sredi pa se blišči kakor biser tega naravnega nakita malo jezero. Tega raja še tujski promet ni profaniral. Mnogokrat sem dolgo stal na višavi in srce mi je prevzel tih mir, dokler me ni treskanje topov spomnilo manj poetične sedanosti. Preskrba za zimo se je tu vzorno

izvršila. Dolga stanišča z dvojnatima stenuma, zgrajena za skalami, da varujejo mraza in sovražnih krogel. V dveh etažah, drugo nad drugo, so napravljena ležišča s čednimi slamicami in slannatimi vzglavniki. Nad glavami police z boro lastnino, vmes precej skatljice z dragimi darovi z doma. Zvečer, ko se je moštvo vrnilo od dela, po povelju in menaži, zakurimo peči in med zanimivimi pogovori in veselimi igrami nam mine čas. Večina moštva je pripravljena, da more za vsak slučaj takoj odriniti, kamor treba. Stalna straža skrbi za red ponoči. Tih mir se razprostere nad nami; topovi v bližini so umolkneli, le tupatam poč puška ali zažari svetilna raketa nad našimi postojankami na vrhovih. V daljavi pa še vedno trenutno bobni gromenje težkih topov ter nas opominja, da se tam bijejo naši tovariši. Mnogokrat, preden se vlečemo k počitku, ko je moja služba pri telefonu končana, stopim pred kočo, da občudujem to bajno nočno sliko, ko luna čarobno obseva strmo skalovje in posamezno drevje in se zvezde v čudoviti lepoti shajajo na jasnem nebu.

Že zarana pride z vrha poročilo o položaju, ki naznanja vse dogodke in jih sporočimo dalje našemu baterijske-mu poveljstvu. Ob petih je kava. Nato se že prejšnji večer določeni del moštva natovori z živili in kurivom, da jih ponese tovarišem na višavah. Odrinejo še v trdi temi, da jih sovražnik ne zapazi. Ob šestih se ostalo moštvo loti dela; cni sekajo drva, drugi popravljajo poti in steze. Ob poldvanajstih točno je menaža, splošno neprikladna; izvečine imamo juho, govedino in prikuho. Ob naporni službi nam ni treba še posebej želeči "dobrega teka". Popoldne pridejo s telefonske postaje tovrne živali z vsem potrebnim za vojskovanje in želedec. Z največjo napetostjo prežimo na pošne zavoje.

Tisoč vprašanj se zlije v uho telefonistom, ki smo obenem poštarji: "Ali nič zame? Nič pisma, nobene pošiljke?" Mnogo razočaranj je neizogibnih. Vojska pač ne more vselej popolnoma redno poslovati. Veliko veselje pa je povsod že nad najmanjšim znamenjem ljubezni od doma, tudi nad navadno dopisnico. Za časnike, ki zaidejo v naš kot, se kar trgamo. Radosno beremo o vsaki zmagi našega orožja v daljavi; saj nas vsaka približa miru.

Danes je dan izmembe. Vsako drugo soboto odrine korošče moštvo k postojanki na vrhu. Živahno gibanje se prične že ob štirih, kajti prekoratiči je mesta, ki jih sovražnik ogroža, še v trdi temi. Po ozki stezici navkreber do sedla z obširnim razgledom tudi ponoči, ko zvezde osvetljujejo skrivnostno krajino. Ozremo se proti sedlu, kjer je sovražnik pred kratkim namestil top. Podnevi se ne sme to prikazati živa duša, ker bi bilo takoj po njenem telesnem oboju. Srečno smo mimo nevarnega mesta. Najprej med divjo zmedo skalovja se vije naša stezica. Dospemo do položnega snežnika. Ob pričetku vojne se je tod moralo plezati. Hudo je bilo nosilec. Pozneje smo si napravili dokaj dobro stezo. Kdor je v planinah zrastel, pride brez nezgode naprej, čeprav groze na levi in desni brezdana in tupatam tudi led. Precej pozornosti je treba, da ne zvrneš v globino. Na mestih pomagajo žice, da ne zgrešiš gazi. Pridemo do prostrane visoke planjave, v rov, ki so ga vojaki napravili, da nas zaščitijo pred sovražnimi pozdravi. Sovražnik ne ve zanj, čeprav preži na nasprotni višavi. Naši so ponoči izklesali za moža visok jarek in ga pokrili. Sedaj tudi tod varno hodimo. Razgled v položno dolino je krasen. V dolnjem delu ne pozna zime. Kinka jo več jezere; koče, ki so tam stale, so naši strelji razrušili.

Tik pod vršcem, na ozkem boču, je zgrajeno naše stanišče, tako da ga sovražni strel ni morejo zadeti. Razdeljen je na četvero prostorov. Prvi je lično obtesana kočica za poveljnika in njegovega namestnika. Tu se pogostoma glase vesele citre in domače pesmi. Drugi oddelk je moj grad: telefonska celica. Majhna, a popolnoma zadostna. Miza, klopi, peč, ležišča, drugo nad drugim — to je vse pohištvo. Potem kuhinja, na katero se oziram s posebno ljubeznijo. Preskrbljena je z vso potrebno opremo. Kuhar, dobrodušen tovariš, si prizadeva po svojih močeh, da se prikupi našim želedecem. Danes imamo jesprenček, goveje meso in pražen krompir. Kaj hočete boljšega za kosilo 2700 m nad Adrijom! Največji oddelk je stan za moštvo. V dveh etažah ležišče. Tu je neprestano prihajanje in odhajanje. Eni odhajajo k raznim linam in opozovališčem, drugi se vračajo. Oni, ki so dokončali svojo službo, pa počivajo. Ponočna služba je nadvse naporna. Gorje mu, kdor bi dovolj ne pazil. Mogel bi spraviti sebe in tovariše v največjo nevarnost.

Vreme tu gori je kaj viharno. Ob najlepših dneh ne segreje solnce zraka niti za spoznanje. Veter tuli krog skalovja in nam dan na dan zamete steze in male stražne stane na raznih vrhovih. Težka bo tu služba pozimi. Že sedaj imajo straže popolno zimsko opremo: volneno obleko, težke kožu-hovinaste plašče, čez pa belo ogrinjalo,

SUFRAGETKE OBLEGAJO BELO HIŠO, "STRAŠNE KOT ARMADA Z ZASTAVAMI"

Bela hiša je bila zastražena s piketi že večkrat prej, toda po sufragetkah prvičrat šele pred kratkim. V obležno stanje je bila postavljena, ko je zveza "Congressional Union For Woman Suffrage" začela svojo novo kampanjo vsled tega, ker se predsednik Wilson ni izjavil v prid predlaganemu dostavku k ustavi o volilni pravici za ženske, ko je sprejel odposlanstvo 300 sufragetskih voditeljic v Beli hiši.

da jih ni razločiti od snega okoli njih. Čez črevelj klobučevinate škornje, da jim noge ne zmrznejo. Vendar nas hujši mraz z grozo. A mi se ne zganemo; ni stvari pod nebom, ki bi nas mogla omajati. Čisto blizu nasproti, 200 metrov zračne črte, so sovražne straže. Mi smo napravili majhno stanišče, zakrito z železnimi ščiti, ki nas varujejo laških krogel. Skozi ozke line nosijo cevi naših pušk smrt vsakemu Italijanu, ki na nasprotni višini pokaže radovedno glavo. Na svoje dobre puške zaupamo in na narstvo, ki nam je nudijo naše skale, in prepričani smo, da se zemljelajnim Lahom tudi pozimi ne posreči, priti le za ped naprej. To krasno deželo hočemo ohraniti sebi z vsemi močmi.

SLOVENSki FANTJE NA PATRULJI.

Rudolf Fijavš, pešpolk št. ... piše: Naš regiment je bolj poljski polk, a v sedanjih časih se ne gleda toliko na narodnost ali dopolnilne okraje, in tako je v tem polku tudi več slovenskih fantov. Večina njih je v 12. stotnji. Tu služi tudi poddesetnik Jernej Kranjc, doma iz Radohove vasi pri St. Petru na Krasu, po poklicu mizar. To je prav slovenski korenjak, v boju pogumen ni hraber, nasproti tovarišem pa dober kakor oče in zato tudi med slovenskimi fanti zelo priljubljen. Na patrolah se je že večkrat odlikoval. Zadnjič je bil zopet izbran za patrolnega voditelja; nato si je sam izbral šest slovenskih fantov, da so šli z njim. Bili so to: Andrej Grbec iz Vrbova pri Il. Bistrici, Anton Cetin iz Harij, Anton Volk iz Suhorij, Jožef Leban, Ivan Uršič in Alojzij Slokar iz Gorice. V temni, deževni noči so se prilplazili prav blizu sovražnika in se zavarovali proti njegovemu ognju. Fantje so se pogovarjali in šalili. Kar začno pokati sovražne puške, pa tudi granate so letele in udarjale čisto

Nadloge obisti.

Vnetje obisti in mehurja, zaustavljenje in gošča vode, boleče puščanje vode, otekle noge in hrbtobol radi nerodov v obistih, riganje in kislost v želodcu se uspešno lečijo s Severovim Zdravilom za Obisti in Jetra (Severa's Kidney and Liver Remedy). Cena 50c in \$1,00, v vseh lekarnah. Močnejše pri otrokih se prepreči s tem lekom. Ako želite, lahko pišete po cirkular — navodilo kako in kdaj rabi Severovo Zdravilo za Obisti in Jetra. Dobite je brezplačno. Ako se nimate slovenskega Severovega Zdravilnega Kolektora za 1917 (Severa's Medical Almanac for 1917) vprašajte zanj vašega lekarnarja. Če ga on nima pišite naravnost na W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. — Adv. Jan.

104 leta.

Carlisle, Pa., 8. feb. — Švicarka ga. Samuel Sipe je umrla danes tukaj v starosti 104 let. Rojena je bila v Švici in tukaj naseljena kakih 100 let.

JAVNA PRODAJA.

Ker sem oddal farmo v najem in hočem iti v pokoj, bom prodal na javni dražbi na svoji rezidenčni 4½ milje jugovzhodno od Jolieta (na Manhattan road) in 4½ milje severozapadno od Manhattania v TOREK 20. FEBR. 1917 ob 10. uri zj. točno sledeče premično premoženje: 18 konj obstoječih iz: 1 Bay Mare 6 yrs old (in foal), wgt 1500 lbs.; 1 Bay Mare 6 yrs old, wgt 1600 lbs.; 1 Roan Horse 4 yrs old, wgt 1600 lbs.; 1 Gray Horse 7 yrs old, wgt 1500 lbs.; 1 Gray Horse 6 yrs old, wgt 1500 lbs.; 1 Gray Horse 9 yrs old, wgt 1400 lbs.; 1 Roan Mare 6 yrs old, wgt 1300 lbs.; 1 Dark Gray Team 3 and 4 yrs old, well matched, wgt about 2700 lbs.; 1 Black Driving Team 2 and 3 yrs old, wgt about 2400 lbs.; 1 Gray Driver, single and double, 7 yrs old, wgt 1200 lbs.; 1 Black Driver, single and double, 6 yrs old, wgt 1100 lbs.; 1 Sorrel Driver, single or double, 7 yrs old, wgt 1200 lbs., safe for a lady to drive; 1 Black Colt, coming 3 yrs.; 1 Dark Colt coming 3 yrs.; 1 Team Shetland Ponies, 4 and 5 yrs. — Parties wishing a Fine Draft Horse, or Brood Mare, Single or Double Driver — should attend this sale.

15 Head of Cattle consisting of 4 Cows with calves by side; 4 Heavy Springers; 1 Heifer coming 2 yrs old; 2 Steers coming 2 years old; 1 high grade Poled Angus Bull, coming 2 years old; 3 Calves coming 1 year old. The above are all high grade Poled Angus Stock, in fine condition.

POGOJI: Pod \$10 se plača takoj, nad to vsoto za dobre note, če plačane v 10. mesecih brez obresti, drugače 7 po sto od dne prodaje. 3 odst. popusta za gotov denar za nad \$10. Prost lunch na farmi.

Col. T. J. Cunningham & Son, Auctioneers, 601 S. Eastern Ave. G. J. D. Starrman, klerk. Mathias Lawlor, lastnik.

Vsako, ki je poslal denar v staro domovino

POTOM NAŠEGA POSREDOVANJA, JE ZDAJ

POPOLNOMA PREPRIČAN

DA DOSPEJO NAŠE DENARNE POŠILJATE

ZANESLJIVO IN TOČNO

v roke naslovnikov, kljub vojnim zaprekam, v primernem času.

V stari domovini izplača denar c. k. pošta
100 kron pošljemo zdaj za \$13.00
MI GARANTIRAMO VSAKO POŠILJATEV

Pisma in pošiljatev naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEČ

BANK DEPT, JOLIET, ILL.

Pegam in Lambergar.

POVEST

SPISAL DR. FR. DETELA.

(D dalje.)

Pazljivo jo je poslušala kneginja Katarina, a ko je spoznala mer njenih besedi, je postala nejevoljna in je zamerala komornici, da jo je prišla tako hitro za besedo; lačen gost, ki se brani jesti, nam zameri takisto, ako mu verjamemo. Dostojanstva so pač breme, na katera malo dolgo odloži rad, bodisi vaški župan, bodisi vladar na prestolu, naj se tako hrope pod njimi. Premišljevala je kneginja nekaj časa in menila, da bi bilo pač prijeto ubezati nadlogam in skrbem; a kaj, ko jo vežejo važne dolžnosti, in niso še prišla leta, da bi smela misliti na mir. Mlada komornica, ki ni razumela gospe, pa se ni dala premetiti, ko je videla priliko, da si olajša srce. Živo ji je opisovala sladkost mirnega življenja in iskreno jo je vabila v ta svoj raj.

"Tako lahko govori komornica," je dejala kneginja ostro, "a kneginja ne. Kamor nas je postavil Bog, tam moramo vztrajati, naj nas tare tudi nesreča. Jaz sem kneginja in se ne odrečem svojih pravic, in meč mi je dan, da kaznujem krivico. Bog je z menoj, On bo pokoril moje nasprotnike."

Helena si ni upala črhiniti več besede; kneginja pa bo kmalu spoznala, koliko več bridkosti nam prizadeva naša maščevalnost nego tuja krivica.

Prišlo je poročilo, da se je cesar rešil v gradu in da ga Vitovec oblega. Helena se je čudila, da je sprejela kneginja novice s tako hladnokrvnostjo. A ta je takoj pregledala in presodila novi položaj in prespala tisto noč mnogo mirneje nego gospod Vitovec. Druga dne pa se je posvetovala z doktorjem Lenartom in komornikom Vajdo. Menila je, da so njene razmere zdaj jasne in ugodne, ker je Vitovec, na katerega se odkonca ni mogla zanesti, storil korak, ki ga je sprl s cesarjem na veke, tako da je zdaj primoran ostati njen pomočnik. Doktor Lenart pa je bil drugačnih misli. Dokazoval je, da so se obrnile stvari za njo na slabo, zakaj cesar misli gotovo, da je ona osnovala naklep; boj da je zdaj skoraj neizogiben; ako zmagata cesar, se bode znosil nad njo; ako pa dobo zmago Vitovec, bode gospodaril tod le on.

"In kaj bi bilo zdaj storiti?" je vprašala kneginja neprijetno presenečena, ko ni mogla ugovarjati tajnikovim razlogom. Ta pa je menil, da bi bilo najboljšje dogovoriti se o vsem dodobrobu s cesarskimi svetovalci, ki jih je ujel Vitovec, jim povedati, da je ona popolnoma nedolžna nad tem napadom, in jih poslati k cesarju, da se poravna spor. Cesar bode sedaj voljniji; pod ugodnejšimi pogoji se bode sklenil mir, in ona se bode rešila nečepne zavisnosti. Ta svet ji je ugajal, in poslala je takoj Lenarta in Vajdo do svetovalnice, kjer sta bila zaprta brata Ungnada in krški škof Ureh. A prestrelgel je poslanca sam Vitovec, in ko je slišal, da sta prišla vabiti ujetnice h kneginji na obedi, je vedel takoj, kaj da se namerava. Nkratko je zavrnil poslanca, češ, da so to njegovi ujetniki, s katerimi nima ničče razpolagati razen njega. In da bi v njegovi odsotnosti kneginja vendar ne občevala z njimi, jih je odpeljal še tisti dan Jošt Soteški v svoj trdni grad.

Lahko si mislimo, s kakimi čustvi je sprejela kneginja ta odkol in s kakim obrazom potem Vitovec, ki je prišel na čelu mestnih starejšin naznanjat, da je mesto izvolilo njo za svojo vladarico, da ji hoče druga dne priseciti zvestobo in jo prositi, da naj potrdi mestu stare pravice. To oznani lo je bilo nekač strelovod, na katerega je napeljal njeno jezo Vitovec. In kneginji so res radostno bleščale oči, ko je odgovarjala prijazo poslancem in jim zagotavljala svojo milost. A pozabila ni razaljenja in mignila Vitovcu, da naj ostane. Ta je prekrizal roke na prsih in čakal, na vse pripravljen, kdaj se bode usula toča.

"Kdo Vam je ukazal," je vprašala, "napasti cesarja in zmešati tako naše pogodbe?"

"Ukazal?" je vprašal Vitovec zategnjeno. Izraz mu ni ugajal, vendar je moč prikrižal nejevoljo. "Kdo? Vaša korist, milostiva."

"In če Vam izpodleti, kar ste pričeli po svoji glavi, kdo bode trpel?" Vitovec je zmignil z rameni. "Čujte, gospod baron, jaz nimam ničesar opraviti z Vašimi spletkami in kovarstvi in zanaprej zavračam vsako krivdo, ki bi se utegnila izvrniti name."

"Umejem, milostiva," je dejal oni porogljivo; zakaj bil je take volje, da se mu ni ljubilo prizanašati nikomur. "Ako se posreči načrt, želi boste Vi; ne li? Ako se pa poneseči, trpm naj jaz! Že velja! A proti meni vendar ni treba kazati take nedolžnosti!"

"Kako, gospod baron!" je vzkliknila ona, ki jo je polila od nejevolje rdečica. "Vi vendar mene ne dolžite sokrivnje!"

"Bog ne daj, milostiva! Vi niste vedeli ničesar. Ko sem zbiral jaz voja-

ke, ste mislili, da bodo za parado; prepričani ste bili, da napravljamo v Goraji grad le pomladanski izlet, in ko je bežal cesar, ste menili Vi, da tečemo mi za njim, ker je pozabil v mestu zlatnino in srebrenino, svoj pečat in tri svetovalce. Kdor Vam tega ne verjame, mora biti pač hudoben. A bojim se, da bode cesar tako hudoben — če nam uide, seveda. Če ga pa utjamem jaz; potem, pri moji veri, bo moral Vam verjeti, karkoli mu boste navtežili. Ah, milostiva kneginja," sedel je na stol, njej nasproti, "česa se bojite?"

"Krivico storiti se bojim," je dejala ona zmetena in osupla nad toliko smelostjo in odločnostjo.

"Kaj je pravica? kaj krivica? V zasebnih zadevah nam pove to sodnik. Kdo pa sodi države? Ničče. Tukaj velja: salus rei publicae suprema lex; korist in pravica sta tu dve besedi za eden pojem. Državnik, kateri največ koristi, ta je najpravičnejši; najkoristnejši pa je oni, ki je najrazumnejši. Zatorej se ne govori o pravičih in krivičnih državnih naredbah, ampak o pametnih in nespametnih. Ako napadate Vi sosednjo državo, če tudi brez vsakega povoda, ste jo napadli po pravici, če ste si jo osvojili; ako Vas pa odbije sosed, potem seveda ste si po krivici izkušali prilastiti tuj imetek. Zatorej počakajmo s sodbo, milostiva! Moj načrt še ni izvršen. Ako se mi posreči, bode vse slavnijo moje državniško modrosti, in nobenemu državljanu ne ne bode oguzila tanka vest, da bi mu branila uživati sad svojih kovarstev. Ako mi izpodleti, potem bode vplil ves svet, da sem krivičnik in sebičnež in kaj vem kaj še. Moč in uspeh, to je pravica; nemoč, neuspeh — krivica."

"Strašna načela," je dejala kakor sama sebi kneginja. "Načela divjih zveri!"

"Tako nekako; in čudno bi pač bilo, če bi zapovedovali bedaki razumnikom in strašljivi junakom."

"Zapovedovati in ropati ni eno; tudi nismo mi zverine, ampak ljudje in kristjanje. Vaša načela pa so povsem poganska."

"Možno," je dejal oni, "da me je pohujšal doktor Lenart, ki vedno zagovarja neomejeno oblast gospodarja nad podložnikom. In vendar je oblast po moči mnogo manj krivična nego oblast po rojstvu."

"Da, da, in krivično ravnao starši, ki zapuščajo otrokom, kar so si pridobili; saj bi morali prepustiti najmočnejšim."

"To je zasebna reč, milostiva; a v državnih, pravih jaz, ne velja pravica, ker ni sodnika."

"O da, je sodnik, ki vidi vsako krivico in ne dela razločka med zasebnim in državnim pravom. Vi, gospod Vitovec, pa ste se zagrizli v načela, ki so Vašemu srcu in razumu tuja. A glejte, da se ne boste pritoževali o krivici, kadar pride kak močnejši in vtejši nad Vas, az pa se ne zanašam le na Vaš meč; prva in najmočnejša opora je moja pravica, druga pa ljubezen in zvestoba mojega ljudstva."

"Ki se Vam bode jutri poklanjali kot svoji vladarici," je opomnil Vitovec in se priklonil.

"In sicer radovoljno in iz ljubezni."

"Gotovo; in če bi ne gorlela komu prav iskreno, mu bodedo podkurili. Čemu pa imamo oklopnike v mestu?"

"Razaljšivi ste, gospod Vitovec," je dejala ona nejevoljna, "in v čudnem svitu mi kažete zvestobo, ki mi jo boste prisegli jutri."

"Milostiva," se je on izgovarjal, "dokazal sem Vam že, da se popolnoma sklada Vaša korist z mojo, in da je našina zveza baš zato trdna, ker je naravna."

"A kadar bode zahtevala Vaša korist kaj drugega kot moja, se bode razdrta ta trdna in naravna zveza. A čujte, kaj zahteva sedaj moja korist! Izročite mi cesarske svetovalce, ki ste jih ujeli."

"Obzlujem, milostiva," je ugovarjal oni, "da ne morem ustreči Vaši želji. Poslal sem že vse tri v varnejše zavetje."

"A vendar ste slišali iz ust mojega tajnika, da zahtevam to jaz sama."

"Ne zamerite! Jaz nisem mogel verjeti, da bi bila to res Vaša želja. Mislim sem, da Vam je to le svetoval Vaš tajnik, ki se meša v vse potrebne in nepotrebne reči in bi rad pokvaril z jezikom, kar smo dosegli mi z mečem. Dokler nismo dovršili, kar se je pričelo, je pogajanje neumestno. Cesar seveda bi se sedaj rad pogajal, da dobo premirja in časa in pomoči; a preverjeni bodite, da je Vam na škodo, kar ugaja sovražnikom. Naj Vam svetuje doktor Lenart ali baron Vajda, karkoli hoče, jaz ne privolim v to nikdar, kar bi škodilo Vam."

Kneginja je stisnila ustni, ker je spoznala, da ji on ustreči noče, ona pa ga prisiliti ne more. Treba je počakati ugodnejše prilike, si je mislila, da mu pokazem, kdo sem jaz in kdo

on. S hlinjeno prijaznostjo ga je odslavila; a dolgo je še zamišljena hodila po sobi in preudarjala, kako bi izvila Vitovcu vojno moč iz rok. Vitovec pa je njo in njene pristaje obdajal z ogleduhi in stražami, da bi se ne pogajali skrivaj s cesarjem. Taka je bila ta trdna in naravna zveza.

Napočila je nedelja, dne 1. maja, in ko so se Kranjci napravljali na vojno, so praznovali Celjanje veliko slovesnost. Po službi božji so se zbrali v knežjem dvorcu mestni starejšine, veljavnejši plemiči in poveljniki vojaški z Vitovcem, da se poklonijo kneginji, izvoljeni vladarici, in ji prisrežejo zvestobo. Ona je potrjevala mestu pravice, katere je uživalo doslej, in delila milosti na vse strani. Zvonovi so zvonili, godci so piskali in mladina je pela in plesala. Na glavnem trgu so pekli celega vola, in zastoj se je napil vina, kdor je bil žejen. "Živela kneginja!" je vpila lahkoživa množica. Kdor pa je videl dalje nego ped pred seboj, se je ozrl semtertja na sivi grad nad mestom, ki je tako resno gledal doli na lahkomiselno vrvenje, in se ni mogel ubraniti skrbem za bodočnost. Vitovec je hodil po mestu in s prijaznim smehljajem pozdravljaj na desno in levo in poslušal, kaj kriči ljudstvo. Zakričal je tuintam kak vojak: "Živio Vitovec!" a množica je vpila: "Živela Katarina!" in Vitovec si je grizel ustni in se jaro nasmehnil in hitel proč, če bo morda drugje začul svojo slavo.

Druga dne pa so se nadaljevali naskoki na grad še ljučeje. Vitovec je nabiral novih vojakov, da je nameščal padle, in se pripravljaj na vsak slučaj. Postajal je od dne do dne neučakljivejši; a strast in spretnost se je razbijala ob trdnem zidu in hrabrosti obležencev. Pretekel je teden, in in trobenta je baš klicala naskakovalce iz boja k počitku, ko pribežijo po cesti od Žalca trupa vojakov. Bili so ostanki enega oddelka, ki je bil na Vitovec ukaz zaprl cesto nad Ločico, tam kjer se Črni graben odpira proti Vranskemu. Prinesli so poročilo, da se bliža cesarju pomoč s Kranjskega, nad štiri tisoč mož, katerih sami niso mogli držati. Dasi je Vitovec pričakoval novice, vendar ga je pretresla. Lotevala se ga je malosrčnost in skical je v obje k posvetovanju. Svetoval je ta to, oni ono.

"In ti, Ostrovrhar, kaj meniš ti?"

"Jaz?" je odvrnil ta. "Poskusimo jutri zarana še en naskok. Toliko časa nas že preganja nesreča, morebiti se vendar kaj prevrže."

"In če nam izpodleti zopet?"

"Potem se bodedo morali pa mi braniti. Mesto obdaja visok okop in širok rov." Vitovec pa je molčal in zrl temno predse. "Poskusimo se na planem!" de napolsed.

"Izborno, Vitovec! Vrag ga vzemi, kdor beži!" je vzkliknil Ostrovrhar, drugi so molčali. A Vitovec se ni šalil; obupna trdovratnost mu je narekovala smeli načrt. Po tolikih nezdodah se ni zmenil za nobeno nesrečo več in privadil se je misli, da bode to zanj zadnja bitka. Bolj iz navade ko iz namena je pregledoval kraj, odločen za bojno polje, in pripravljaj vse potrebno za poslednji naskok.

Tudi ta se ni obnesel, in treba je bilo misliti na sprejeme novih gostov. Vitovec je zagradil prehode iz grada, da ne bi se posadka zedinila s prihajajočo vojsko. Meščanstvo je zasedlo okope okrog mesta, vojaki pa so se postavili na obeh straneh ceste, levo krilo naslonjeno na Savinjo. Ko je šla ura na poldne, se je vzdignil oblak prahu od alca sem; kmalu so se začela konjska kopita in zvenketanje orožja in zablskali so se v solncu šlemi in oklepi. Radostno je zavriskala posadka na gradu, ko je zagledala zaželeno pomoč, in krepko se je odzdravilo iz vrst dobajajočih vojščakov. A kako ostre Kranjci, ki so pričakovali sovražnika za okoli, ko se vzdigne tilo in mirno proti njim z naperjenimi kopji razvrščena za boj vojska Vitovecva. Nastal je v njih vrstah precejšnji nered, ko so klicali poveljniki prvim oddelkom, da naj obstoje, in zadnjim, da naj hite. A preden se je tukaj pričel boj, je planila grajska posadka na sovražnike, ki so ji zastavljali pot, jih vrgla nazaj na glavno vojsko Vitovecovo in ustavila to ob Savinji. Medtem so se bila razvrstila Kranjska krdela, spredaj konjiki, za njimi pešci, in se pomelnila proti mestu. Razločevali so se vitezi po okrašenih šlemih in pisanih ščitih, in ugledal je Apfaltern svojega starega sovraga, Jošta Soteškega, in zavrela mu je kri od togote.

"Jošt je moj nasprotnik!" je zavpil in nagnil kopje.

"In Vitovec moj!" je dejal Kristof Lambergar in si potegnil šlem čez obraz.

"In kdo se hoče pomeriti z Ostrovrharjem?" je vprašal glavar Schaumburg; a tilo je bilo vse, dokler ni pogнал konja naprej naš Gregor in se oglašil.

"Vi, mladi vitez?" se je nasmehnil grof. "Oj nikar, da ne bode za Vami jokala mati in nevesta. Ampak trije skupaj ga napadimo, morebiti ga bodedo strahovali."

Živi zgorleli.

South Bethlehem, Pa., 10. feb. — Pri požaru v nekem grškem hranjlišču je davi storilo smrt 7 ali 8 oseb. Četverta zgorela trupla so potegnili izpod razvalin.

LOKALNI ZASTOPNIKI (ICE) "A. S."

Allegheny, Pa.: John Mravintz.
Aurora, Ill.: John Kočever.
Aurora, Minn.: John Klun.
Bradley, Ill.: Math. Stefanich.
Bridgeport, O.: Jos. Hochevar.
Chicago, Ill.: Jos. Zupančić.
Calumet, Mich.: John Gosenca.
Cleveland, O.: Jos. Russ in Leo Kujšan.
Chisholm, Minn.: John Vesel.
Collinwood, O.: Louis Novak.
Denver, Colo.: George Pavlakovich.
Ely, Minn.: Jos. J. Peshel.
Eunucław, Wash.: Jos. Malnerick.
Gilbert, Minn.: Angela Pregled.
Hibbing, Minn.: Frank Golob.
Houston, Pa.: John Pelhan,
Indianapolis, Ind.: Martin Česnik.
Iron Mountain, Mich.: Louis Berce.
Ironwood, Mich.: M. J. Mavrin.
Kansas City, Kans.: Peter Majerle.
La Salle, Ill.: Anton Kasterlo in Jakob Juvancic.
Lorain, O.: Jos. Perušek.
Lowell in Bisbee, Ariz.: John Gričar.
Milwaukee, Wis.: John Vodovnik.
Moon Run, Pa.: John Lustrik.
Newburg (Cleveland): John Lekar.
Ottawa, Ill.: Jos. Medic.
Peoria, Ill.: M. R. Papich.
Pittsburgh, Pa.: Anton Sneller.
Pittsburgh, Pa.: Urh R. Jakobich.
Pueblo, Colo.: Mrs. Mary Buh.
Rock Springs, Wyo.: Leop. Poljanec.
Sheboygan, Wis.: Jakob Prestor.
So. Chicago, Ill.: Frank Gregentz.
Soudan, Minn.: John Loushin.
So. Omaha, Neb.: Frank Kompare.
Stambaugh, Mich.: Aug. Gregorich.
Steelton, Pa.: A. M. Papich.
St. Joseph, Minn.: John Pogljajen.
St. Louis, Mo.: John Mihelcich.
Valley, Wash.: Miss Marie Torkar.
Waukegan, Ill.: Matt. Ogrin.
Whitney, Pa.: John Salmich.
Willard, Wis.: Frank Perovšek.
Youngstown, O.: John Jerman.

V onih naselbinah, kjer zdaj nima mo zastopnika, priporočamo, da se zglašijo izmed prijateljev našega lista, da mu zastopništvo poverimo želebi imeti zastopnika v vsaki slovenski naselbini.

Uprav. "A. S."

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati naše mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1111

Pristopite k največjemu slovenskemu podpornemu društvu.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE (The Holy Family Society)
štev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod, vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1917.

Predsednik.....George Stonich.
Podpredsednik.....Stephen Kukar.
Tajnik.....Jos. Klepec.
Zapisnikar.....John Barbich.
Blagajnik.....John Petric.
Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:
John N. Pasdertz, Joseph Tezak, John Štublar.

To društvo sprejema rojake in rojakinje in sicer od 16. do 50. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D. za malo mesečno.

To društvo ima že nad \$2,100.00 v bolniški blagajni in je v devetnajstih mesecih plačalo nad \$2,466.50 bolniške podpore članom (icam). Kdor plača tako ob pristopu \$3.00, to je toliko, ko so plačali drugi člani zadnjih 6 mesecev, je deležen podpore v slučaju nezgode takoj po pristopu, drugače po 6 mesecih. Pristopnina je še prosta.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo ob 1. uri pop. v stari šoli.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se glasi pri katerem odborniku.

Naznanilo!

Slavnemu slovenskemu in hrvatskemu občinstvu v Jolietu naznanjam, da sem otvoril svojo

NOVO MESNICO in grocerijo

na vogalu Cora in Hutchins cest, kjer imam največjo zalogo svežega in suhega mesa, Kranjskih klobas, vse vrste grocerije in drugih predmetov, ki spadajo v mesarsko in grocerijsko področje.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam. Moje blago bo najboljše, najčistejše in tudi po zmerni ceni.

Spoštovanjem

John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917
Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chic. Phone 376 N. W. 927.
120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

Fred Lehning Brewing Co.
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zabož (12 steklenic) za	\$12.00
Kranjski Slivovec, zabož (12 steklenic) za	\$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zabož (12 steklenic) za	\$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zabož (12 steklenic) za	\$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zabož (12 stekl.) za	\$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zabož (12 stekl.) za	\$10.00
Cognac Brandy, zabož (12 steklenic) za	\$9.00
Holland Gin, zabož (15 steklenic) za	\$12.00
Rock and Rye, Quarts, zabož (12 steklenic) za	\$6.00
Californijsko Vино, zabož (25 steklenic) za	\$9.00
Californijsko Vино, zabož (25 steklenic) za	\$6.00
Domače Vино, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po	75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Naročite zabož steklenic novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company
Oba telefona 405. S. Bluff St., Joliet, Ill.

(Dalje prih.)